

Σύμβαση της Νέας Υόρκης του 1958 περί αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων (Ν.Δ. 4220/1961)

Άρθρον πρώτον

Κυρούται και έχει πλήρη ισχύν νόμου η εν Νέα Υόρκη υπογραφείσα από 10 Ιουνίου 1958 σύμβασις "περί αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων", εις ην προσεχώρησε και η Ελλάς διά της από 22 Δεκεμβρίου 1958 δηλώσεως αυτής.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περί Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως των Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων

Άρθρον 1

- Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται επί της αναγνωρίσεως και εκτελέσεως των διαιτητικών αποφάσεων των εκδοθεισών επί του εδάφους Κράτους διαφόρου εκείνου εν τω οποίῳ επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις των αποφάσεων, και προερχομένων εκ διαφορών μεταξύ φυσικών ή νομικών προσώπων. Εφαρμόζεται ωσαύτως επί διαιτητικών αποφάσεων αίτινες δεν θεωρούνται ως ημεδαπάι αποφάσεις εν τω Κράτει εν τω οποίῳ επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσίς των.
- Νοούνται ως "διαιτητικά αποφάσεις" ουχί μόνον αι αποφάσεις αι εκδοθείσαι υπό διαιτητών διορισθέντων δια συγκεκριμένας περιπτώσεις, αλλ' ωσαύτως και εκείναι αίτινες εξεδόθησαν υπό μονίμων διαιτητικών οργάνων εις τα οποία τα μέρη υπεβλήθησαν.
- Κατά την στιγμήν της υπογραφής ή της επικυρώσεως της παρούσης Συμβάσεως, της προσχωρήσεως εις ταύτην ή της γνωστοποιήσεως της υπό του άρθρου 10 προβλεπομένης επεκτάσεως, παν Κράτος θα δύναται, βάσει της αμοιβαιότητος να δηλώσῃ ότι θα εφαρμόση την Σύμβασιν μόνον επί της αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αποφάσεων εκδοθεισών επί του εδάφους ετέρου συμβαλλομένου Κράτους. Θα δύναται ωσαύτως να δηλώσῃ ότι θα εφαρμόση την Σύμβασιν αποκλειστικώς επί διαφορών προερχομένων εξ εννόμων σχέσεων, συμβατικών ή εξωσυμβατικών αίτινες θεωρούνται ως εμπορικαί υπό του δικαίου του (του Κράτους το οποίον προβαίνει εις την εν λόγω δήλωσιν).

Άρθρον 2

- Εκαστον των συμβαλλομένων Κρατών αναγνωρίζει την συμφωνίαν διά της οποίας τα μέρη υποχρεούνται να υποβάλλωσιν εις διαιτησίαν απάσας τας διαφοράς ή ωρισμένας εκ των διαφορών, αίτινες ανεφύησαν ή θα ηδύναντο να αναφυώσι μεταξύ των, αναφορικώς προς συγκεκριμένην έννομον σχέσιν, συμβατικήν ή εξωσυμβατικήν, αναφερομένην εις θέμα επιδεκτικόν ρυθμίσεως διά διαιτησίας.
- Νοείται διά του όρου "έγγραφος συμφωνία" διαιτητική ρήτρα περιληφθείσα εν συμβάσει, ή συνυποσχετικόν, άτινα υπεγράφησαν υπό των μερών, ή περιέχονται εις ανταλλαγήν επιστολών ή τηλεγραφημάτων.
- Το Δικαστήριον ενός των συμβαλλομένων Κρατών, επιλαμβανόμενον αγωγής επί θέματος ως προς το οποίον τα μέρη έχουν συνάψει συμφωνίαν εν τη εννοίᾳ του παρόντος άρθρου, θα παραπέμπη τα μέρη εις διαιτησίαν, τη αιτήσει ενός εξ αυτών, εκτός εάν διαπιστώνη ότι η εν λόγω συμφωνία είναι άκυρος, ανενεργής ή μη επιδεκτική εφαρμογής.

Άρθρον 3

- Εκαστον των συμβαλλομένων Κρατών θα αναγνωρίζη το κύρος διαιτητικής τινός αποφάσεως και θα επιτρέπη την εκτέλεσιν της τοιαύτης αποφάσεως συμφώνως προς τους δικονομικούς κανόνας οίτινες ακολουθούνται εν τω εδάφει ένθα γίνεται η επίκλησις της αποφάσεως, υπό τας εν τοις επομένοις άρθροις αναγραφομένας προϋποθέσεις. Δεν θα επιβάλλωνται, διά την αναγνώρισιν ή εκτέλεσιν των διαιτητικών αποφάσεων επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβασις, προϋποθέσεις αισθητώς αυστηρότεραι ούτε δικαστικά έξοδα αισθητώς ανώτερα, των επιβαλλομένων διά την αναγνώρισιν ή

εκτέλεσιν ημεδαπών διαιτητικών αποφάσεων.

Άρθρον 4

1. Διά να επιτύχη την υπό του προηγουμένου άρθρου προβλεπομένην αναγνώρισιν και εκτέλεσιν, εκείνο εκ των μερών όπερ αιτείται την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν δέον να προσκομίσῃ ταυτοχρόνως προς την αίτησιν:

α) το πρωτότυπον της αποφάσεως δεόντως βεβαιωμένον ή αντίγραφον του πρωτοτύπου τούτου πληρούν τας διά την αυθεντικότητά του απαιτουμένας προϋποθέσεις.

β) Το πρωτότυπον της συμφωνίας της προβλεπομένης υπό του άρθρου 2 ή αντίγραφον πληρούν τας διά την αυθεντικότητά του απαιτουμένας προϋποθέσεις.

2. Εάν η ρηθείσα απόφασις ή η ρηθείσα συμφωνία δεν είναι συντεταγμένη εις επίσημον γλώσσαν της χώρας εν τη οποία γίνεται επίκλησις της αποφάσεως, εκείνο εκ των μερών όπερ αιτείται την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν της αποφάσεως δέον να προσκομίσῃ μετάφρασιν των εγγράφων τούτων εις την γλώσσαν ταύτην. Η μετάφρασις δέον να κυρωθή υπό επισήμου ή ορκισθέντος επί τούτω μεταφραστού ή υπό διπλωματικού ή προξενικού πράκτορος.

Άρθρον 5

1. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις της αποφάσεως δύναται να απορριφθή μόνον, τη αιτήσει του μέρους εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις ταύτης, εφ' όσον τούτο (το μέρος) προσκομίζῃ εις την αρμοδίαν αρχήν της χώρας ένθα επιζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις την απόδειξιν ότι:

α) τα εις την συμφωνίαν περί ης το άρθρον 2 μέρη, είχον βάσει του επ' αυτών εφαρμοστέου δικαίου, ανικανότητα τινά, ή ότι η εν λόγω συμφωνία δεν είναι έγκυρος βάσει του δικαίου εις το οποίον τα μέρη την υπήγαγον, και εν ελλείψει ενδείξεως περί τούτου, βάσει του δικαίου της χώρας εν τη οποία εξεδόθη η απόφασις ή

β) εκείνο εκ των μερών εναντίον του οποίου γίνεται επίκλησις της αποφάσεως δεν ήτο δεόντως πληροφορημένον περί του ορισμού του διαιτητού ή περί της διαδικασίας της διαιτησίας ή ότι του ήτο αδύνατον δι' άλλον τινά λόγον να ποιήσηται χρήσιν των εις την διάθεσίν του μέσων ή

γ) η απόφασις αναφέρεται εις διαφοράν μη προβλεπομένην υπό του συνυποσχετικού, ή μη περιλαμβανομένην εις τας διατάξεις της διαιτητικής ρήτρας, ή ότι περιλαμβάνει αποφάσεις υπερβαινούσας τους όρους του συνυποσχετικού ή της διαιτητικής ρήτρας εν τούτοις, εάν αι διατάξεις της αποφάσεως, αι αναφερόμεναι εις θέματα άτινα υπεβλήθησαν εις την διαιτησίαν, δύνανται να αποχωρισθώσιν εκείνων αίτινες αναφέρονται εις θέματα μη υποβληθέντα εις την διαιτησίαν, αι πρώται δύνανται να αναγνωρισθούν και εκτελεσθούν ή δ) η συγκρότησις του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διαιτητική διαδικασία δεν ήτο σύμφωνος προς την συμφωνίαν των μερών, ή εν ελλείψει συμφωνίας ότι δεν ήτο σύμφωνος προς το δίκαιον της χώρας ένθα έλαβε χώραν η διαιτησία ή

ε) η απόφασις δεν κατέστη εισέτι δεσμευτική διά τα μέρη ή η κυρώθη ή ανεστάλη υπό αρμοδίας αρχής της χώρας, εν τη οποία, ή κατά το δίκαιον της οποίας, εξεδόθη η απόφασις.

2. Η αναγνώρισις και εκτέλεσις διαιτητικής αποφάσεως θα δύναται ωσαύτως ν' απορριφθή, εάν η αρμοδία αρχή της χώρας ένθα ζητείται η αναγνώρισις και εκτέλεσις διαπιστώνη:

α) ότι, κατά το δίκαιον της εν λόγω χώρας, το αντικείμενον της διαφοράς δεν είναι επιδεκτόν ρυθμίσεως διά διαιτησίας ή

β) ότι η αναγνώρισις και εκτέλεσις της αποφάσεως θα ήτο αντίθετος προς την δημοσίαν τάξιν της εν λόγω χώρας.

Άρθρον 6

Εάν η ακύρωσις ή η αναστολή της αποφάσεως ζητήται από την εν άρθρω 5, παρ. 1, ε, αναφερομένην αρμοδίαν αρχήν, η αρχή ενώπιον της οποίας γίνεται επίκλησις της αποφάσεως, δύναται, εάν κρίνη τούτο σκόπιμον, να αναβάλη ν' αποφανθή επί της εκτελέσεως της αποφάσεως δύναται επίσης, τη αιτήσει του μέρους όπερ επιζητεί την εκτέλεσιν να διατάξη το έτερον μέρος να παράσχη τας καταλλήλους εγγυήσεις.

Άρθρον 7

1. Αι διατάξεις της παρούσης συμβάσεως δεν θίγουν την ισχύν των πολυμερών ή διμερών συμφωνιών

των συναφθεισών υπό των συμβαλλομένων Κρατών, των αφορωσών την αναγνώρισιν και εκτέλεσιν διαιτητικών αποφάσεων και δεν στερούν ουδέν ενδιαφερόμενον μέρος του δικαιώματος το οποίον θα ηδύνατο να έχη όπως ποιήσηται χρήσιν διαιτητικής αποφάσεως κατά τον τρόπον και καθ' ό μέτρον τούτο γίνεται δεκτόν υπό της νομοθεσίας ή υπό των συμβάσεων της χώρας όπου γίνεται επίκλησις της αποφάσεως.

2. Το Πρωτόκολλον της Γενεύης του 1923 περί διαιτητικών ρητρών και η σύμβασις της Γενεύης του 1927 διά την εκτέλεσιν των αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων θα παύσουν να παράγουν αποτελέσματα μεταξύ των συμβαλλομένων Κρατών, αφ' ης ημέρας, και καθ' ο μέτρον ταύτα θα δεσμεύωνται υπό της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρον 8

1. Η παρούσα σύμβασις παραμένει ανοικτή προς υπογραφήν μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου 1958 διά παν Κράτος Μέλος των Ηνωμένων Εθνών, ως και διά παν έτερον Κράτος όπερ είναι ή θέλει καταστή μεταγενεστέρως μέλος μιάς ή περισσότερων ειδικών Οργανώσεων των Ηνωμένων Εθνών ή συμβαλλομένον μέρος εις το Καταστατικόν του Διεθνούς Δικαστηρίου ή ήθελε προσκληθή υπό της Γενικής Συνελεύσεως των Ηνωμένων Εθνών.

2. Η παρούσα σύμβασις δέον να επικυρωθή και τα όργανα επικυρώσεως δέον να κατατεθώσι παρά τω Γενικώ Γραμματεί του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 9

1. Απαντα τα Κράτη τα αναφερόμενα εις το άρθρον 8 δύνανται να προσχωρήσωσιν εις την παρούσαν Σύμβασιν.

2. Η προσχώρησις θα ενεργήται διά της καταθέσεως οργάνου προσχωρήσεως παρά τω Γενικώ Γραμματεί του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρον 10

1. Παν Κράτος θα δύναται, κατά την στιγμήν της υπογραφής, της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεως, να δηλώσῃ ότι η παρούσα Σύμβασις θα επεκτείνεται εις το σύνολον των εδαφών άτινα εκπροσωπεί επί του διεθνούς πεδίου ή εις ένα ή περισσότερα εξ αυτών. Η τοιαύτη δήλωσις επάγεται αποτελέσματα κατά την στιγμήν της ενάρξεως της ισχύος της Συμβάσεως διά το ρηθέν Κράτος.

2. Εν συνεχεία, πάσα προμοία επέκτασις θα γίνεται διά γνωστοποιήσεως απευθυνομένης εις τον Γενικόν Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών και θα επάγεται αποτελέσματα από της ενενηκοστής ημέρας ήτις ακολουθεί την ημερομηνίαν κατά την οποίαν ο Γενικός Γραμματεύς του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών έλαβε την γνωστοποίησιν, ή από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της συμβάσεως διά το εν λόγω Κράτος, εάν η τελευταία αύτη ημερομηνία είναι μεταγενεστέρα.

3. Ες προς τα εδάφη των οποίων η παρούσα Σύμβασις δεν εφαρμόζεται κατά την ημερομηνίαν της υπογραφής της επικυρώσεως ή της προσχωρήσεως, έκαστον ενδιαφερόμενον Κράτος θα εξετάσῃ την δυνατότητα της λήψεως των απαιτούμενων μέτρων διά την επέκτασιν της Συμβάσεως επί των εδαφών τούτων, υπό την επιφύλαξιν, οσάκις τούτο επιβάλλεται τυχόν εκ συνταγματικών λόγων, της συγκαταθέσεως των Κυβερνήσεων των εν λόγω εδαφών.

Άρθρον 11

Αι κάτωθι διατάξεις θα εφαρμόζωνται επί Ομοσπονδιακών ή μη ενιαίων Κρατών.

α) Οσον αφορά τα άρθρα της παρούσης Συμβάσεως άτινα υπάγονται εις την νομοθετικήν αρμοδιότητα της ομοσπονδιακής εξουσίας, αι υποχρεώσεις της ομοσπονδιακής κυβερνήσεως θα είναι όμοιαι προς εκείνας των συμβαλλομένων Κρατών άτινα δεν είναι ομοσπονδιακά Κράτη.

β) Οσον αφορά τα άρθρα της παρούσης Συμβάσεως άτινα υπάγονται εις την νομοθετικήν αρμοδιότητα εκάστης των απαρτιζόντων την Ομοσπονδίαν Πολιτειών ή Επαρχιών, αι οποίαι δεν υποχρεούνται βάσει του συνταγματικού συστήματος της Ομοσπονδίας, να λάβουν νομοθετικά μέτρα, η ομοσπονδιακή Κυβέρνησις θα φέρη τα εν λόγω άρθρα, το ταχύτερον δυνατόν και με ευνοϊκήν αυτής σύστασιν, εις γνώσιν των αρμοδίων αρχών των απαρτιζόντων την Ομοσπονδίαν Πολιτειών ή Επαρχιών.

γ) Ομοσπονδιακόν Κράτος, Μέρος εις την παρούσαν σύμβασιν θα υποβάλη τη αιτήσει παντός άλλου

συμβαλλομένου Κράτους, διαβιβαζομένης αυτώ μέσω του Γενικού Γραμματέως του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, έκθεσιν περί της νομοθεσίας και των εθίμων των ισχυόντων εις την μίαν ή την άλλην διάταξιν της Συμβάσεως, υποδεικνύον την έκτασιν καθ' ην προσεδόθη ισχύς εις την εν λόγω διάταξιν διά νομοθετικής ή άλλης πράξεως.

Άρθρον 12

1. Η παρούσα σύμβασις θα τεθή εν ισχύϊ την ενενηκοστήν ημέραν ήτις θα ακολουθήσῃ την ημερομηνίαν της καταθέσεως του τρίτου οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως.
2. Δι' έκαστον εκ των Κρατών όπερ θέλει επικυρώση την Σύμβασιν ή προσχωρήση εις ταύτην μετά την κατάθεσιν του τρίτου οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως, αύτη θα τεθή εν ισχύϊ την ενενηκοστήν ημέραν ήτις ακολουθεί την ημερομηνίαν της καταθέσεως υπό του εν λόγω Κράτους του οργάνου επικυρώσεως ή προσχωρήσεως αυτού.

Άρθρον 13

1. Παν συμβαλλόμενον Κράτος θα δύναται να καταγγείλη την παρούσαν Σύμβασιν δι' εγγράφου γνωστοποιήσεως απευθυνομένης προς τον Γενικόν Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Η καταγγελία θα επάγεται αποτελέσματα εν έτος μετά την ημερομηνίαν καθ' ην ο Γενικός Γραμματεύς του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών έλαβε την γνωστοποίησιν.
2. Παν Κράτος όπερ προέβη εις δήλωσιν ή γνωστοποίησιν συμφώνως προς το άρθρον 10, θα δύναται να γνωστοποιήση μεταγενεστέρως εις τον Γενικόν Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών ότι η σύμβασις θα παύση να εφαρμόζεται εις το περί ου πρόκειται έδαφος, εν έτος μετά την ημερομηνίαν καθ' ην ο Γενικός Γραμματεύς έλαβε την τοιαύτην γνωστοποίησιν.
3. Η παρούσα Σύμβασις θα παραμένη εφαρμοστέα επί των διαιτητικών αποφάσεων ως προς τας οποίας εγένετο έναρξις της διαδικασίας αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως προ της ενάρξεως της ισχύος της καταγγελίας.

Άρθρον 14

Συμβαλλόμενον Κράτος δεν δύναται να επικαλεσθή τας διατάξεις της παρούσης συμβάσεως εναντίον ετέρων συμβαλλομένων Κρατών, ει μη καθ' ο μέτρον και αυτό τούτο υποχρεούται να εφαρμόσῃ την Σύμβασιν ταύτην.

Άρθρον 15

Ο Γενικός Γραμματεύς του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών θα γνωστοποιή εις άπαντα τα Κράτη τα αναφερόμενα εν άρθρω 8:

- α) τας υπογραφάς και επικυρώσεις τας αναφερομένας εν άρθρω 8,
- β) τας προσχωρήσεις τας αναφερομένας εν άρθρω 9,
- γ) τας δηλώσεις και γνωστοποιήσεις τας αναφερομένας εις τα άρθρα 1, 10 και 11.
- δ) την ημερομηνίαν κατά την οποίαν άρχεται η ισχύς της παρούσης Συμβάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 12,
- ε) τας καταγγελίας και γνωστοποιήσεις τας αναφερομένας εν άρθρω 13.

Άρθρον 16

1. Η παρούσα Σύμβασις, της οποίας τα κείμενα εις την Αγγλικήν, Κινεζικήν, Ισπανικήν, Γαλλικήν, Ρωσικήν είναι εξ ίσου αυθεντικά, θα κατατεθή εις τα αρχεία του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών.
2. Ο Γενικός Γραμματεύς του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών θα διαβιβάσῃ αντίγραφον δεόντως κεκυρωμένον της παρούσης Συμβάσεως εις τα Κράτη τα αναφερόμενα εις το άρθρον 8.